॥ विंचू चावला ॥

गीतः संत एकनाथ

विंचू चावला वृश्चिक चावला ।
कामक्रोध विंचू चावला ।
तम घाम आंगासी आला ॥ धृ॥
पंचप्राण व्याकुल झाला ।
त्याने माझा प्राण चालिला ।
सत्वांगाचा दाह झाला ॥ १॥
मनुष्य इंगळी अति दारुण ।
मज नांगा मारिले तिनें ।
सर्वांगी वेदना जाण ।
त्या इंगळीची ॥ २॥
ह्या विंचवाला उतारा ।
तमोगुण मगें सारा ।
सत्त्वगुण लावा आंगारा ।
विंचू इंगळी उतरे झरझरां ॥ ३॥
सत्त्व उतारा देऊन ।
अवघा सारिला तमोगुण ।
किंचित राहिली फुणफुण ।
शान्त केली जनार्दनें ॥ ४॥